

Sygn. akt **XX GC 911/13**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XX Wydział Gospodarczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Baran
Protokolant:	sekr. sądowy Hanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa **Z. G.**

przeciwko **Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) w W.**

o zapłatę

orzeka:

1. powództwo oddała,
2. zasądza od powódki Z. G. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w W. kwotę 3 617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Agnieszka Baran

TRANSKRYPCJA wygłoszonego uzasadnienia wyroku z 21.01.2015 r.

XX GC 911/13

00:00:00 – 0:28:58

[**Przewodnicząca** 00:00:01.385] Proszę wywołać ogłoszenie wyroku w sprawie XX GC 911/13.

[**M** 00:00:20.000] Dzień dobry.

[**Przewodnicząca** 00:00:20.000] Dzień dobry. Pan w charakterze reprezentantów, którejs ze stron czy jako publiczność?

[**M** 00:00:24.517] W charakterze świadka.

[**Przewodnicząca** 00:00:25.499] Jako...

[**M** 00:00:26.787] O Jezu świadka.

[**Przewodnicząca** 00:00:27.763] Publiczność.

[**M** 00:00:28.593] Publiczności.

[**Przewodnicząca** 00:00:30.205] Stawiła się publiczność. Proszę wszystkich o powstanie, Sąd ogłosi wyrok.

Sąd Okręgowy w Warszawie po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 roku sprawy z powództwa Z. G. przeciwko Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) w W. o zapłatę orzeka: w punkcie 1 powództwo oddała, w punkcie 2 zasądza

od powódki Z. G. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w W. kwotę 3.617 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu. Proszę usiąść.

Na podstawie artykułu 3281 z indeksem 1 KPC zostanie ogłoszone ustne uzasadnienie wyroku.

Pozwem z 30 lipca 2013 roku powódka Z. G. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego Przedsiębiorstwa Państwowego (...) w W. kwoty 100.000 złotych tytułem obniżenia wartości jej nieruchomości położonej w W. przy ulicach (...) oraz ulicy (...). W uzasadnieniu swojego żądania powódka podniosła, że jest właścicielem wskazanej w pozwie nieruchomości stanowiącej działki ewidencyjne (...) wskazała, że przedmiotowa nieruchomość jest położona w strefie ograniczonego użytkowania Z1 zgodnie z uchwałą numer 76/11 Sejmiku Województwa (...) z 20 czerwca 2011 roku w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) imienia F. C. w W.. Podniosła powódka również, że ta uchwała Sejmiku spowodowała dwojaki skutek w odniesieniu do istniejących budynków powstała konieczność dokonania nakładów w celu zabezpieczenia zdrowia i życia ludzkiego przed niebezpieczeństwami, a grunty zaś zarówno zabudowane jak i niezabudowane gwałtownie utraciły w przeważającej mierze swoją wartość handlową. I w związku z tym powódka domaga się kwoty 100.000 złotych tytułem odszkodowania za obniżenie wartości nieruchomości, a oprócz tego powódka żądała odsetek ustawowych od tej kwoty od dnia złożenia wniosku o zawezwanie do próby ugodowej. Powódka wskazała również, że nieruchomości, której jest właścicielką nie można w dalszym ciągu zabudowywać z uwagi na utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania i ta okoliczność, że znajduje się ona w strefie Z1. Z ostrożności procesowej powódka również jako podstawę żądań dochodzonych pozwem wskazała artykuł 435 Kodeksu Cywilnego w związku z artykułem 322 Ustawy Prawo Ochrony Środowiska. Pozew znajduje się w aktach sprawy na kartach 2 do 17.

W odpowiedzi na pozew, pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa. W pierwszej kolejności pozwane przedsiębiorstwo wniosło o oddalenie powództwa wskazując upór terminu zawitego na dochodzenie roszczeń zgłoszonych przez powódkę. Pozwany podniósł, że nieruchomość powódki nie znalazła się w obszarze ograniczonego użytkowania po raz pierwszy, bowiem była już objęta ograniczeniami wynikającymi z rozporządzenia numer 50 Wojewody (...) z 7 sierpnia 2007 roku i na podstawie tego rozporządzenia nieruchomość powódki znalazła się w strefie M, która odpowiadała, co do zasady obecnym strefom Z1 i Z2 utworzonym uchwałą Sejmiku Województwa. Pozwany wskazał również, że analiza ograniczeń obowiązujących w obszarze ograniczonego użytkowania utworzonego mocą aktu z 2007 roku w strefie M oraz ograniczeń w strefie Z1 pokazuje, że wejście w życie uchwały nie spowodowało żadnych nowych ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości mogących skutkować zasadnością roszczeń odszkodowawczych po stronie powódki, gdyż zmiany wynikające z wejścia w życie uchwały nie dotyczą tej nieruchomości. Pozwany podniósł, że ograniczenia, które istniały w strefie M z dwa tysiące utworzonej w 2007 roku, takie jak zakaz przeznaczanych nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową nadal obowiązują w strefie Z1. W ocenie pozwanego brak jakichkolwiek nowych ograniczeń wobec nieruchomości w wyniku wejścia w życie uchwały skutkuje brakiem możliwości dochodzenia przez powoda roszczeń związanych z wprowadzeniem tej uwagi i w związku z tym zdaniem pozwanego powództwo być powinno być oddalone w całości jako bezpodstawne bez potrzeby przeprowadzania postępowania dowodowego. W odpowiedzi na pozew pozwana spółka podniosła również z ostrożności dalsze okoliczności dotyczące zgłaszanych przez powódkę żądań, odniosła się także do zgłoszonych wniosków dowodowych, ale zgłaszając to właśnie z ostrożności na wypadek, gdyby Sąd nie podzielił stanowiska, co do upływu terminu zawitego na dochodzenie roszczeń powódki. Odpowiedź na pozew znajduje się w aktach sprawy, karty 91 do 102.

Odnosząc się do stanowiska strony pozwanej zawartego w odpowiedzi na pozew w piśmie z 27 stycznia 2014 roku powódka podtrzymała żądanie pozwu w całości, podniosła, w piśmie tym zostało podniesione, że z porównania rozporządzenia Wojewody (...) i uchwały Sejmiku w zakresie ograniczeń w kontekście nieruchomości powódki wynika, że, że obowiązują zupełnie inne ograniczenia, co do tej nieruchomości w obu tych wskazanych aktach prawnych. Zostało też w piśmie wskazane, że uchwała w zakresie strefy Z1 przewiduje dalej idące bardziej rygorystyczne ograniczenia i wymogi, niż czyniło to rozporządzenie. Ponadto uchwała zdaniem powódki wprowadza nowe i zwiększa dotychczasowe ograniczenia, wprowadza nowe wymogi dotyczące nieruchomości położonych w strefie ograniczonego użytkowania. W piśmie tym powódka powołała się również na to, że rozporządzenie Wojewody przestało obowiązywać najdalej z dniem 15 listopada 2008 roku, zatem nie obowiązywało zdaniem strony powodowej do daty wejścia w życie uchwały Sejmiku Województwa. W piśmie powódka powoływała się, powołała się również w tym przedmiocie w kontekście tego zarzutu na orzecznictwo Sądów Administracyjnych. Podtrzymała również w piśmie żądanie, żądanie

zasądzenia wskazanej w pozwie, pozwem kwoty także ewentualnie na podstawie artykułu 435 Kodeksu Cywilnego, pismo powódki znajduje się w aktach sprawy na kartach 181 do 193.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny. Powódka jest właścicielką nieruchomości położonej w W. przy ulicach (...), nieruchomości dla, której prowadzona jest księga wieczysta (...) z obrębem (...), która to nieruchomość składa się z działek (...). Dowodem na te okoliczności jest też okoliczność niesporna w niniejszej sprawie, dowód dodatkowy stanowi odpis z księgi wieczystej znajdujący się na kartach 20 i następne akt sprawy. Co do działki numer (...), to należy wskazać, że została ona utworzona z działek, które również stanowiły własność powódki, działek oznaczonych numerami (...) i dowodem na to jest elektroniczny wyciąg z ksiąg wieczystych znajdujący się w aktach sprawy na karcie 272. Okoliczność powstania działki wskazanej w pozwie o numerze (...) z działek oznaczonych numerami (...) jest niesporna w niniejszej sprawie, powołując się na ten sam wyciąg z ksiąg wieczystych też tę okoliczność wskazała strona pozwana. Nieruchomość powódki stanowiąca wskazane działki została objęta, znalazła się w strefie M utworzonej na podstawie rozporządzenia numer 50 Wojewody (...) z 7 sierpnia 2007 roku w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) imienia F. C. w W.. Zgodnie z 4 tego rozporządzenia w obszarze ograniczonego użytkowania zabrania się przeznaczania nowych terenów pod szpitale, domy opieki oraz zabudowę związaną ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży, a w strefie M także pod zabudowę mieszkaniową, zmianę sposobu użytkowania budynku w całości lub w części na szpitale i domy opieki oraz na stały lub wielogodzinny pobyt dzieci i młodzieży, a w strefie M także na cele mieszkaniowe z zastrzeżeniem ustępu 2 oraz budowy nowych szpitali, domów opieki, zabudowy związanej ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci i młodzieży w strefie M, także budynków mieszkalnych z zastrzeżeniem ustępu 2. Natomiast ustęp 24 rozporządzenia Wojewody wskazywał, że w strefie M dopuszcza się zmianę sposobu użytkowania budynku w całości lub w części na cele mieszkaniowe oraz budowę nowych budynków mieszkalnych jednorodzinnych jako towarzyszących tych funkcjom na warunkach określonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, a w wypadku braku planu miejscowego na warunkach określonych w decyzji o warunkach zabudowy. Nieruchomość powódki znalazła się w strefie M utworzonej rozporządzeniem Wojewody (...), dotyczy to wszystkich działek wskazanych w pozwie, bowiem z dokumentów z załącznika, który został też do tego rozporządzenia Wojewody, który został złożony do akt sprawy wynika, że zarówno działki (...), ale też działki (...) znalazły się w strefie M, natomiast z działek (...) powstała działka (...), zatem nie ma wątpliwości, co do tego, że wszystkie działki wskazane w pozwie znajdowały się w strefie M.

Na gruncie obowiązywania czy w okresie obowiązywania dwóch lat od wejścia w życie rozporządzenia numer 50 Wojewody (...), powódka nie kierowała do pozwanej strony żadnego pisma i nie wysyłała żadnych roszczeń związanych z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania i jest to okoliczność niesporna w niniejszej sprawie. Następnie 20 czerwca 2011 roku Sejmik Województwa (...) podjął uchwałę numer 76/11 w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla (...) imienia F. C. w W. został utworzony mocą tego aktu obszar ograniczonego użytkowania, w którym wyróżnione zostały dwie strefy, strefa Z1 i strefa Z2. Nieruchomość powódki wskazane w pozwie działki znalazły się w strefie Z1 utworzonej uchwałą Sejmiku Województwa (...) zgodnie z 5 ustęp 1, punkt 1 uchwały w strefie Z1 zakazuje się przeznaczania terenu pod zabudowę mieszkaniową jedno i wielorodzinną, mieszkaniowo-usługową, zagrodową, mieszkania zbiorowego, związaną ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, szpitale i domy opieki społecznej. Zakazuje się lokalizowania budynków o funkcji mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, zagrodowej, zamieszkania zbiorowego szpitali i domów opieki społecznej oraz funkcjach związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży oraz zakazuje się zmiany funkcji budynków istniejących na budynki o funkcji mieszkaniowej, mieszkaniowo-usługowej, zagrodowej, zamieszkania zbiorowego, szpitali, domów opieki społecznej oraz funkcjach związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży. W okresie 2 lat od wejścia w życie tej uchwały Sejmiku Województwa (...) powódka pismem z 29 lutego 2012 roku wniosła o zawezwanie do próby ugodowej skierowane przeciwko pozwanemu, przeciwko stronie pozwanej wniosła tam o zasądzenie odszkodowania z tytułu obniżenia wartości jej nieruchomości, wniosek ten został wniesiony 1 marca 2012 roku, jest to data nadania przesyłki w Urzędzie Poczтовым. Postępowanie toczyło się...

NTH579950_02

[**Przewodniczka** 00:14:29.196] ...pod sygnaturą II Co 597/12 przed Sądem Rejonowym dla miasta stołecznego Warszawy w Warszawie, w tym pos..., w toku tego postępowaniu, postępowania, nie doszło do zawarcia ugody i jest to okoliczność niesporna i też znajdująca potwierdzenie w dokumentach zgromadzonych w aktach II Co 597/12. Powyższy stan faktyczny został przez Sąd ustalony na podstawie powołanych wcześniej dowodów z dokumentów

zgrupowanych w aktach sprawy. Znaczna czę..., w zasadzie całość tego stanu faktycznego, który w ocenie sądu jest istotny dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, nie była sporna pomiędzy stronami niniejszego postępowania.

Jeżeli chodzi o dokumenty, które zostały zał... in..., te dokumenty, których Sąd wcześniej nie powołał, a które zostały pominięte przy rozpoznawaniu tej sprawy, to są to dokumenty, które w ocenie Sądu, no, nie wnoszą istotnych okoliczności, bądź stanowią jakby wzmocnienie stanowisk stron i trak..., należy je traktować jako stanowisko strony, dotyczy to ekspertyzy załączonej do pozwu, a także w analogiczny sposób Sąd ocenia też ekspertyzę Cen..., Centrum (...) załączoną do odpowiedzi na pozw.

W ocenie Sądu wiarygodne, choć nie wnoszące żadnych istotnych okoliczności w niniejszej sprawie, są zeznania świadka córki, pani powódki, pani M. M.. Pozostałe wnioski dowodowe, w tym, w szczególności dowód z... dowód o dopuszczenie do..., o..., wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych oraz przesłuchanie stron, nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. W ocenie Sądu mamy tutaj do czynienia, w tej sprawie, poniekąd ze sporem o charakterze na..., o, natury prawnej, a nie co do terminu zawitego, zatem badanie głębsze, merytoryczne wchodzenie w zasadność żądania pozwu jest bezcelowe i bezprzedmiotowe w tym postępowaniu. Skoro Sąd stoi na stanowisku wskazanym przez stronę pozwaną, że mamy tutaj do czynienia z upływem terminu zawitego, o czym jeszcze będzie mowa w dalszej części uzasadnienia. Z tego względu te wnioski dowodowe pozostałe, niepowołane przez Sąd jako..., stanowiące podstawę dla ustalenia stanu faktycznego, zostały oddalone jako zbędne dla rozstrzygnięcia sprawy. Na gruncie wskazanego wcześniej stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje.

Powództwo jest niezasadne w całości. W, w toku postępowania niniejszej sprawie poza sporem pozostawała okoliczność, że nieruchomości powódki, tutaj była pewna wątpliwość, co do działki o numerze (...). Ona ostatecznie została rozwiana, wiadomo, że ta działka powstała z innych dwóch działek, które też się znajdowały w strefie M, utworzonej rozporządzeniem wojewody (...). Zatem nie ma sporu, co do tego, że nieruchomości powódki znajdowała się w strefie M, utworzonej rozporządzeniem wojewody (...), rozporządzeniem nr 50. Nie ma sporu, co do tego, że w okresie dwóch lat, od daty wejścia w życie tego rozporządzenia, powódka nie występowała przeciwko pozwanemu z jakimikolwiek roszczeniami z tytułu utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. Nie ma sporu również, co do tego, że na gruncie uchwały nr 76/11 sejmiku województwa (...), nieruchomości powódki znalazła się w strefie Z1 i na gruncie takich niespornych, istotnych okoliczności, spór sprowadza się tak naprawdę do ustalenia kilku rzeczy. Po pierwsze, czy rozporządzenie wojewody (...) obowiązywało do momentu wejścia w życie uchwały sejmiku województwa (...) i dalej, czy ograniczenia, które zostały ustanowione tymi dwoma aktami w odniesieniu do strefy M i strefy Z1, są tożsame, czy też mamy tutaj z pewną różnicą i z dalej idącymi, jak to wskazuje powódka, ograniczeniami w korzystaniu z nieruchomości i wreszcie też, czy ma zastosow... w konsekwencji zatem, czy mamy do czynienia z upływem terminu zawitego, czy też nie, a dalsze też, czy ma zastosowanie też w niniejszej sprawie artykuł 435 kodeksu cywilnego.

W ocenie Sądu całkowicie zasadne jest tutaj stanowisko strony pozwanej. Mamy w niniejszej sprawie do czynienia z upływem dwuletniego terminu, dwuletniego terminu zawitego, o którym mowa w artykule 129 ustawy o prawo ochrony środowiska. Co do tego, że rozporządzenie wojewody (...) nr 50 obowiązywało do dnia wejścia w życie uchwały nr 76/11. Stanowisko wydaje się już utrwalone w orzecznictwie sądów, poza powołanymi przez stronę pozwaną, orzeczeniami Sądu Najwyższego, też utrwalone jest to orzecznictwo w wyrokach sądu, czy w uzasadnieniach wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Nie ma tutaj w ocenie Sądu wątpliwości, co do tego, że ten drugi akt jest niejako kontynuacją pierwszego aktu i nie ma tutaj mowy o tym, że w jakimś okresie przed wejściem w życie uchwały sejmiku województwa (...), mamy do czynienia z takim momentem nieobowiązywania w ogóle żadnego aktu i w związku z tym nie ma do czynienia, nie mamy do czynienia z taką sytuacją, żeby przez pewien czas, w odniesieniu do nieruchomości powódki, nie znajdowała się ona w obszarze ograniczonego użytkowania. Z tego względu należy teraz przejść do oceny tych ograniczeń, o jakich mowa w tych dwóch aktach, w związku z tym, że powódka podnosi, że mamy tutaj do czynienia ze zwiększeniem ograniczeń w odniesieniu do jej nieruchomości, ograniczeń w strefie Z1, obowiązującej na mocy uchwały sejmiku województwa.

W ocenie Sądu treść obu tych aktów, czyli rozporządzenia wojewody i uchwały sejmiku województwa, nie może budzić wątpliwości co do tego, że w okolicznościach niniejszej sprawy nie ma mowy do zwiększenia ograniczeń w kontekście nieruchomości powódki, że w strefie Z1 te ograniczenia są... Nie można podzielić tego stanowiska, że w strefie Z1 te ograniczenia są większe, niż w strefie M, ustanowionej rozporządzeniem wojewody, dlatego że oczywiście w strefie Z1 są jednoznacznie wskazane zakazy dotyczące też zabudowy mieszkaniowej i przeznaczania i lokalizowania budynków,

a także zmnie..., zmiany funkcji budynku. Tak..., tak samo skonstruowany był też 4 rozporządzenia wojewody, który mówił, że..., wprost, że w 4 ustęp 1, że zabrania się, tak, czyli był analogiczny zakaz. Rzeczywiście ma rację strona powodowa, że w... rozporządź..., w 4 ustęp 2 rozporządzenia wojewody (...) w strefie M dopuszczone, dopuszczona była zmiana sposobu użytkowania budynku, w całości lub w części na cele mieszkaniowe oraz budowa nowych budynków mieszkaniowych, jako towarzyszących innym funkcjom, ale trzeba mieć na uwadze, że taka możliwość była wyjątkiem od reguły, tak, od reguły, którą był zakaz, tak samo, jak w uchwale sejmiku województwa. Przy czym tego wyjątku nie można traktować rozszerzająco, tak, czyli nie można tego, nie wiem, w jakiś, w jakikolwiek inny sposób interpretować niż tak, jak to jest wprost powiedziane, a w 4 ustęp 2 jest wprost powiedziane, że ten wyjątek ma miejsce... może nieć zastosowanie tylko wtedy, kiedy była, kiedy w planie, miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego przewidziano taką możliwość, czyli tej zabudowy, czy przebudowy mieszkaniowej albo, gdy nie było planu za... zagospodarowania przestrzennego, była możliwość tak odejścia od tej reguły zakazującej, zakazującej działań w stosunku do nieruchomości, w sytuacji, kiedy był... na warunkach określonych w decyzji o warunkach zabudowy. I w ocenie Sądu, żeby w ogóle w tym postępowaniu mówić o jakiegokolwiek niekorzystnej zmianie, w odniesieniu do nieruchomości powódki, to powódka w toku tego postępowania winna wykazać, że o to, na gruncie rozporządzenia wojewody istniała po jej stronie, w odniesieniu do jej nieruchomości, możliwość, czy spełniały się te kryteria, o których mowa w ustępie 2 4, czyli jej nieruchomości były tym wyjątkiem, który pozwalał na przebudowę, czy rozbudowę. Czyli, że był plan zagospodarowania przestrzennego, który mówił o zabudowie mieszkaniowej na tych działkach albo, że powódka dysponowała warunkami, decyzją o warunkach zabudowy, tak. Takiej okoliczności strona powodowa nawet nie podnosi. Zresztą, poza tym, że jakby, ok..., aktem powszechnie wiadomym jest, że w W. nie ma czegoś takiego, jak plan zagospodarowania przestrzennego, a powódka nie przedstawia, że miała decyzję o warunkach zabudowy, z której by wynikało, że może zabudowywać. Tylko w takiej sytuacji, w ocenie Sądu, wejście w życie uchwały sejmiku, która takiego wyjątku nie przewidywała, tak, która wprowadza całkowity zakaz, można by mówić o jakiś ograniczeniach w odniesieniu do nieruchomości powódki, ale skoro już na gruncie rozporządzenia wojewody, w odniesieniu do powódki też obowiązywał całkowity zakaz, no bo nie ma planu zagospodarowania przestrzennego i nie były decyzje o warunkach zabudowy, no to analogiczną sytuację mamy także na gruncie obowiązywania uchwały sejmiku województwa. Mamy zatem tożsamość ograniczeń w obu..., na gruncie obowiązywania obu aktów prawnych. Nie ma tu zmiany ograniczeń w zakresie nieruchomości powódki. Tutaj też się pojawia taki wątek w stanowisku strony powodowej, że uch..., w uchwale sejmiku województwa jest wprost mowa o przekroczeniach norm hałasu, czego nie ma w rozporządzeniu wojewody. No, tylko że w ocenie Sądu to też niczego nie zmienia, bo przecież wiadomo, że obszar ograniczonego użytkowania, utworzony mocą rozporządzenia wojewody, też był utworzony w związku z tym, że istniały przekroczenia norm hałasu, których nie dało się w inny sposób zniwelować. To, że wprost w rozporządzeniu o tym nie ma mowy, to nie ma znaczenia, bo obszar ograniczonego użytkowania został utworzony na podstawie przepisów prawa ochrony środowiska, właśnie dlatego, że istnieją przekroczenia norm hałasu, więc to, że o tych przekroczeniach wprost nie ma mowy w rozporządzeniu, to nie znaczy, że ich, ich nie było na gruncie obowiązywania rozporządzenia wojewody, bo, dlatego ten obszar został ustanowiony.

W ocenie Sądu, nie ma też podstaw do tego, w okolicznościach niniejszej sprawy, żeby do uwzględnienia, żeby podstawą dla uwzględnienia roszczeń powódki stanowił artykuł 435 kodeksu cywilnego, bowiem przepis ten, z mocy artykułu 322 pra..., ustawy prawo ochrony środowiska, został przytoczony jako podstawa dla roszczeń dochodzonych dla osób, których nie dotyczy artykuł 129 prawo och..., ustawy prawo ochrony środowiska. Powódka, jako osoba posiadająca nieruchomość w obszarze ograniczonego użytkowania, jest osobą, która może swoje roszczenia wywodzić właśnie z artykułu 129 pra..., ustawy prawo ochrony środowiska. Artykuł 435 kodeksu cywilnego miałby zas..., miejsce zastosowanie, gdyby nieruchomość powódki nie znajdowała się w obszarze ograniczonego użytkowania albo, gdy doty..., gdyby dotyczyła szkód, o których, o któ..., których nie ma mowy w artykule 129, czyli np. nie wiem, szkody na osobie, czy szkodę na mieniu, jako, nie wiem, taki... banalny przykład można przydać..., nie wiem, uszkodzenie nieruchomości, czy budynku na nieruchomości, na skutek nie wiem, że coś wypadło z samolotu tak, kiedy to w ogóle nie ma, nie ma, nie, nie ma zastosowania wtedy artykuł 129 ustawy prawo ochrony środowiska.

Zastosowanie artykułu 435 kodeksu cywilnego byłoby też... jest niezasadne w tym postępowaniu, z tego względu, że stanowiłoby ono po prostu obejście przepisów, co do ustanowionego w ustawie prawo ochrony środowiska, dwuletniego terminu zawitego, tak? Jest to w ocenie Sądu sytuacja niedopuszczalna. Dlatego ustawodawca wskazał podstawę prawną dla dochodzenia roszczeń właścicieli nieruchomości położonych w obszarze ograniczonego

użytkowania i ustawił, ustalił termin na dochodzenie tych roszczeń, żeby też tutaj nie pozostawało przedsiębiorstwo pozwane, np. w stanie jakiejś takiej niepewności prawnej. Po to s..., po to jest ten termin dwóch lat i niedopuszczalnym jest, w ocenie Sądu, obchodzenie tego terminu, dochodzeniem roszczeń na podstawie artykułu 435 kodeksu cywilnego. Co do zasady w ocenie Sądu, no, nie ma przeszkód do tego, ogólnie rzecz ujmując, żeby roszczenia strony... roszczenia kierowane przeciwko pozwanemu były, mogły być w pewnych okolicznościach wywodzone na podstawie artykułu 435 kodeksu cywilnego. Tytułem przykładu można tutaj wskazać wyrok Sądu Najwyższego z 31 stycznia 2014 roku w sprawie II CSK 187/13, ale z uzasadnienia tego wyroku wynika, że nieruchomości w tej sprawie, która była przedmiotem rozpoznania Sądu Najwyższego, znajdowała się właśnie poza strefą obszaru ograniczonego użytkowania, stąd możliwość dochodzenia roszczeń na podstawie art. 435 kodeksu cywilnego. W niniejszej sprawie nie ma to miejsca, a powódka nie dochowała dwuletniego terminu przewidzianego przepisami ustawy prawo ochrony środowiska. Jest to termin za..., zawity, a upływem którego wygasła, wygasły roszczenia powódki, więc z tego też względu powództwo, na podstawie powołanych przepisów zostało oddalone w całości, a koszty procesu zasądzone od powódki na rzecz strony pozwanej, na podstawie artykułu 98 1 kpc. Te koszty, to jest wynagrodzenie pełnomocnika i wydatek w postaci opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wszystko. Dziękuję uprzejmie.

[**M** 00:28:44.766] Dziękuję bardzo. Do widzenia.

[**Przewodniczka** 00:28:52.899] Do widzenia.